

14. september 1949 (bilag 1) og indstillingen af 20. oktober 1949 (bilag 2), hvis forslag og den for disse fremførte motivering er tiltrådt af forsvarskommissionen, skal der om visse af lovforslagets enkeltbestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Ifølge lov nr. 336 af 16. juli 1948 om hjemmeværnets ordning er hjemmeværnet underlagt hæren (generalkommandoen), idet dele af det dog efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse kan stilles til rådighed for søværnskommandoen. Dette forhold påregnes fremdeles opretholdt.

De ændringer i lov om hjemmeværnets ordning, som man ved udarbejdelse af forslag til denne lov forudså kunne blive påkrævet i forbindelse med nyordningen af forsvaret (jfr. bemærkninger til forslag til lov om hjemmeværnets ordning § 1) forudsættes udarbejdet samtidig med lov om hærens, søværnets og flyvevåbnets ordning. I forbindelse hermed må det bl. a. tages op til overvejelse, om dele af hjemmeværnet også bør kunne stilles til rådighed for flyverkommandoen.

Til § 3.

Det er hensigten i tilknytning til nærværende lovforslag at fremsætte forslag til lov om ændringer i tjenestemandslovens bestemmelser angående de nuværende militære ministeriers centralstyrelser; dette lovforslag vil blive udarbejdet på grundlag af det forslag, som indeholdes i forannævnte kommissionsbetænkning af 14. september 1949 (bilag 1).

Specielt bemærkes, at da de militære attachéer, der udsendes til andre lande, er knyttede til de derværende ambassader og gesandtskaber, synes det naturligt og bedst stemmende med deres særlige tjenesteforhold, at de modtager deres instrukser og ordrer m. v. direkte fra forsvarsministeren.

Til § 5.

I lov nr. 209 af 11. april 1946 om nedsættelse af forsvarskommissionen er det i § 2 anført, at kommissionen skal tage stilling til den fremtidige ordning af samvirket mellem forsvarrets enkelte dele.

Forsvarskommissionens overvejelser på det omhandlede område er bl. a. resulteret i, at man skønner det rigtigst, at forsvaret som helhed i militært henseende stilles under ledelse af en fælles chef, der allerede i fredstid udpeges til forsvarschef og som sådan har den fornødne myndighed og indflydelse på hele tilrettelæggelsen af forsvarrets krigsberedskab, herunder koordination af virksomheden ved de 3 værn.

Man har fundet det rimeligt, at forsvarschefen såvel i fred som i krig under ansvar over for forsvarsministeren varetager den militære ledelse af landets samlede forsvarsmagt, idet forsvarschefen gøres ansvarlig for, at de militære operationer anlægges og ledes efter de af forsvarsministeren fastsatte direktiver for landets forsvar.

Som følge af den stilling, der således gives forsvarschefen, vil forsvarsministeren i alle henseender kunne henholde sig til ham, for så vidt angår landets forsvarsforberedelser, og ved de afgørelser i rent militære anliggender, der skal træffes af forsvarsministeren, vil denne have en enkelt, militært ansvarlig myndighed at støtte sig til.

Til § 6.

Forsvarsstyrelsen bør først og fremmest have til opgave i sin egenskab af konsultativt organ med det samlede forsvars tarv for øje at udvirke, at planlæggelsen og ledelsen af de enkelte værns virksomhed såvel i fred som i krig koordineres, og at værnenes samvirke med civile myndigheder fremmes på alle områder af betydning for landets forsvar.

Gennem forsvarsstyrelsen vil det endvidere bedst muligt være sikret, at de enkelte værns militært faglige synspunkter på ligelig måde gøres gældende inden for forsvarrets ledelse, og at der i tilfælde af divergerende opfattelse inden for styrelsen skabes mulighed for at lade de enkelte værns anskuelser komme til udtryk over for forsvarsministeren.

Forsvarsstyrelsen bør sammentræde regelmæssigt til nærmere fastsatte tidspunkter.

Til § 7.

I overensstemmelse med, hvad der ovenfor er anført vedrørende forsvarschefens ansvar og beføjelser, bør forsvarsstaben, der står til forsvarschefens rådighed ved udførelsen af arbejdet med den militære ledelse af forsvaret, være af et sådant omfang, at den i fuldt mål bliver i stand til at virke som koordinerende myndighed på alle de områder, der berører forsvarsforberedelserne og planlægningerne med henblik på en krigssituation. Dette indebærer, at forsvarsstaben i sig bør optage hovedparten af de organer og tjenesteområder, som med de nævnte opgaver for øje hidtil er indgået i generalstaben og marinestaben.

Forsvarsstaben, der bør ledes af en dertil særlig udpeget chef, der udtræder af det værn, hvortil han hidtil har hørt, må i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været tilfældet for generalstabens og marinestabens vedkommende, sammensættes